

COUNTRY PROFILE

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(Socialist Republic of Vietnam)

ปรับปรุงข้อมูลล่าสุดเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๕

สารบัญ

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์	๑
๑.๒ การคมนาคมระหว่างไทย-เวียดนาม	๑
๑.๓ การขนส่งสินค้าระหว่างไทย-เวียดนาม.....	๓
๑.๔ ประชากร	๕
๑.๕ การเมืองการปกครอง	๖
๑.๖ ข้อมูลการเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ	๖
๑.๗ ข้อมูลการจัดทำความตกลงทางการค้า	๗
๑.๗.๑ ลงนามแล้ว	๗
๑.๗.๒ อยู่ระหว่างการเจรจา	๗
๑.๗.๓ อยู่ระหว่างการศึกษา	๗

๒. ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐาน

๒.๑ โครงสร้างเศรษฐกิจ.....	๘
๒.๒ ดัชนีเศรษฐกิจ	๙
๒.๓ ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม.....	๙
๒.๔ ข้อมูลทางการค้ากับประเทศไทย	๑๑
๒.๕ ข้อมูลอื่นๆ.....	๑๒

๓. การเมืองและสังคม

๔. นโยบายเศรษฐกิจ

๔.๑ นโยบายการค้าที่สำคัญ	๑๓
๔.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของเวียดนาม (ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓)	๑๔
๔.๓ สถานการณ์เศรษฐกิจล่าสุด (ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๕๔)	๑๕
๔.๔ นโยบายการจัดทำความตกลงการค้าเสรี	๑๖
๔.๕ มาตรการด้านภาษี (Tariff Barriers)	๑๖
๔.๖ มาตรการที่ไม่มีใช้ภาษี (Non-tariff Barriers).....	๑๖
๔.๗ การลงทุน	๒๐
๔.๘ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเวียดนาม	๒๒
๔.๘.๑ ความร่วมมือภาครัฐ	๒๒
๔.๘.๒ ความร่วมมือภาคเอกชน	๒๔
๔.๙ ปัญหาทางการค้าระหว่างไทยและเวียดนาม	๒๔

๕. ข้อมูลเฉพาะ Intranet.....

๕.๑ รายชื่อเจ้าหน้าที่เศรษฐกิจสำคัญของเวียดนาม	๒๗
๕.๒ การวิเคราะห์ SWOT*	๒๗

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน

พื้นที่ ประมาณ ๓๓๑,๑๕๐ ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ เรียงเป็นรูปตัว S ตามแนวชายฝั่งตะวันตกของทะเลจีนใต้
ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน ความยาว ๑,๒๘๑ กิโลเมตร
ทิศตะวันตก ติดประเทศลาว ความยาว ๒,๑๓๐ กิโลเมตร
ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ติดกับประเทศกัมพูชา ความยาว ๑,๒๒๘ กิโลเมตร และอ่าวไทย
ทิศตะวันออก มีชายฝั่งทะเลยาวติดกับทะเลจีนใต้ ยาว ๓,๔๔๔ กิโลเมตร

ภูมิอากาศ เป็นเขตร้อนชื้น แต่มีความแตกต่างด้านภูมิอากาศอย่างมากระหว่าง เวียดนามภาคเหนือ และภาคใต้

เวียดนามทางตอนใต้ มีภูมิอากาศคล้ายแถบเส้นศูนย์สูตร มีอุณหภูมิเฉลี่ย คล้ายประเทศไทย คือประมาณ ๒๗ - ๓๐ °C และมี ๒ ฤดู คือ ฤดูฝน (พค. - ตค.) และฤดูร้อน (พย. - เมย.)

เวียดนามทางตอนเหนือ มีภูมิอากาศคล้ายเขตเมืองร้อน มีอุณหภูมิแตกต่างกันอย่างมาก ระหว่างช่วงร้อนที่สุดและหนาวที่สุด โดยมี ๔ ฤดู คือ

ฤดูใบไม้ผลิ (มีค. - เมย.) อุณหภูมิระหว่าง ๑๗- ๒๓°C

ฤดูร้อน (พค. - สค.) อุณหภูมิระหว่าง ๓๐ - ๓๙°C

ฤดูใบไม้ร่วง (กย. - พย.) อุณหภูมิระหว่าง ๒๓ - ๒๘°C

ฤดูหนาว (ธค. - กพ.) อุณหภูมิระหว่าง ๗ - ๑๖°C

เมืองหลวง กรุงฮานอย (Ha Noi)

ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อัญมณี สินแร่ สัตว์น้ำ

เวลา เท่ากับประเทศไทย

๑.๒ การคมนาคมระหว่างไทย-เวียดนาม

เส้นทางการคมนาคมระหว่างไทยและเวียดนามที่สะดวกและรวดเร็วที่สุด คือ ทางอากาศ โดยเวียดนามมีสนามบินนานาชาติ ๓ แห่ง คือ

๑. *Noi Bai International Airport* ตั้งอยู่ทางตอนเหนือห่างจากกรุงฮานอยประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า มีเที่ยวบินไปยัง กัวลาลัมเปอร์ ไทเป ดูไบ ปารีส เบอร์ลิน มอสโก มะนิลา และกรุงเทพฯ

๒. *Da nang International Airport* ตั้งอยู่ทางภาคกลาง ห่างจากใจกลางนครดานังไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๒.๕ กิโลเมตรเนื้อที่รวม ๑๕๐ เฮกตาร์เคยเป็นฐานทัพของสหรัฐฯในสมัยสงครามกลางเมือง ปัจจุบันให้บริการการบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ รองรับผู้โดยสารประมาณ ๐.๘-๑.๐ ล้านคนต่อปี และกำลังอยู่ระหว่างปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับผู้โดยสารและขนส่งสินค้าได้ มากขึ้น

๓. Tan Son Nhat International Airport เป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่ห่างจากนครโฮจิมินห์ ประมาณ ๗ กิโลเมตร มีเที่ยวบินไปเบอร์ลิน แฟรงก์เฟิร์ต อัมสเตอร์ดัม ปารีส โซล โอซากา กวางเจา ไทเป ฮองกง กรุงเทพฯ สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ จาการ์ตา ชิดนีย์ มอสโก มะนิลา

เส้นทางกรุงเทพ-ฮานอย-ดานัง-ฮานอย-กรุงเทพฯ

เส้นทางการบิน	เวลา	ระยะเวลา	สายการบิน
กรุงเทพ-ฮานอย	๐๗.๔๕-๐๙.๓๕ น.	๑.๕๐ ชั่วโมง	TG ๕๖๐
	๑๗.๕๐-๑๙.๔๐ น.	๑.๕๐ ชั่วโมง	TG ๕๖๔
ฮานอย-ดานัง	๑๓.๑๕-๑๔.๓๐ น.	๑.๑๕ ชั่วโมง	VN ๓๐๙
	๑๖.๓๐-๑๗.๔๕ น.	๑.๑๕ ชั่วโมง	VN ๓๑๓
ดานัง-ฮานอย	๐๖.๐๕-๐๗.๑๕ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๐๖
	๑๔.๒๐-๑๕.๓๐ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๑๐
ฮานอย-กรุงเทพฯ	๑๐.๓๕-๑๒.๒๕ น.	๑.๕๐ ชั่วโมง	TG ๕๖๑
	๒๐.๔๕-๒๒.๓๕ น.	๑.๕๐ ชั่วโมง	TG ๕๖๕

เส้นทางกรุงเทพ-โฮจิมินห์-ดานัง-โฮจิมินห์-กรุงเทพฯ

เส้นทางการบิน	เวลา	ระยะเวลา	สายการบิน
กรุงเทพ-โฮจิมินห์	๐๙.๐๕-๑๐.๓๕ น.	๑.๓๐ ชั่วโมง	TG ๕๕๐
	๑๘.๑๕-๑๙.๔๕ น.	๑.๓๐ ชั่วโมง	TG ๕๕๖
โฮจิมินห์-ดานัง	๑๒.๐๐-๑๓.๑๐ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๒๖
	๑๔.๐๐-๑๕.๑๐ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๒๘
ดานัง-โฮจิมินห์	๐๘.๐๐-๐๙.๑๐ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๒๓
	๑๖.๐๐-๑๗.๑๐ น.	๑.๑๐ ชั่วโมง	VN ๓๓๑
โฮจิมินห์-กรุงเทพฯ	๑๑.๔๐-๑๓.๐๕ น.	๑.๓๕ ชั่วโมง	TG ๕๓๗
	๒๐.๕๐-๒๒.๑๕ น.	๑.๓๕ ชั่วโมง	TG ๕๕๗

๑.๓ การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศไทย - เวียดนาม

๑.๓.๑ ทางบก มี ๕ เส้นทาง คือ

- ๑.) สายนครพนม- คำม่วน (สปป.ลาว)-Ha Tinh (เวียดนาม) ประมาณ ๒๓๐ กิโลเมตร
- ๒.) สายมุกดาหาร- สะหวันนะเขต(สปป.ลาว) – Quang Tri (เวียดนาม) ประมาณ ๒๑๐ กิโลเมตร
- ๓.) สายสระแก้ว- พนมเปญ (กัมพูชา)- Ho Chi Minh (เวียดนาม) งบประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร

- ๔.) สายอุบลราชธานี – จำปาสัก (สปป.ลาว) – Koh Tum (เวียดนาม) ประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร
 ๕.) สายตรา- เกาะกง(กัมพูชา)- Ha Tien (เวียดนาม) ประมาณ ๒๓๐ กิโลเมตร

ตาราง แสดงระยะทางและค่าขนส่งทางบกเส้นทาง R ๑๒ (กรุงเทพฯ – นครพนม – ฮานอย)

เส้นทาง	ระยะทาง (กม.)	ระยะเวลา (ชม.)	ประมาณการค่าขนส่ง (ดอลลาร์สหรัฐ)
กรุงเทพฯ-นครพนม	๗๔๐	๑๒	๔๓๐
นครพนม-ท่าแขก (ข้ามแพขนานยนต์)	ข้ามแม่น้ำโขง	๒	๓๕
ท่าแขก-นาพาว –จาลอ-วังหี – ฮานอย	๖๔๓	๑๒	๑,๓๕๐
รวมทั้งหมด	๑,๓๘๓	๒๖-๒๙	๑,๘๑๕

ที่มา : อักษรศรี พาณิชยศาสตร์ และคณะ , ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,ก.ค. ๒๕๕๒

หมายเหตุ : คอนเทนเนอร์ ๒๐ ฟุต ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ตาราง แสดงระยะทางและค่าขนส่งทางบกเส้นทาง R ๙ (กรุงเทพฯ – มุกดาหาร – ฮานอย)

เส้นทาง	ระยะทาง* (กม.)	ระยะเวลา* (ชม.)	ประมาณการค่าขนส่ง** (ดอลลาร์สหรัฐ)
วันที่ ๑ : กรุงเทพฯ-มุกดาหาร มุกดาหาร – สะหวันนะเขต (ดำเนินพิธีการผ่านแดน)	๗๐๐ ๒	๑๒ ๓	๔๖๐ -
วันที่ ๒ : สะหวันนะเขต-แดนสะหวัน แดนสะหวัน- ลาวบาว (ดำเนินพิธีการผ่านแดน) ลาวบาว - ฮานอย	๒๕๐ ๑ ๖๘๐	๕ ๒ ๒๒	๒๕๐ - ๑,๔๐๐
วันที่ ๓ : ถึงฮานอย	-	-	-
รวมทั้งหมด	๑,๖๓๓	๔๔	๒,๑๑๐

ที่มา : * บริษัท Hi – Tech Nittsu (Thailand) Co., Ltd., ๒๕๕๒

** อักษรศรี พาณิชยศาสตร์ และคณะ. ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ก.ค.๒๕๕๒

หมายเหตุ : คอนเทนเนอร์ ๒๐ ฟุต ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ตารางแสดง ระยะทาง ระยะเวลา และค่าขนส่งทางบกโดยเส้นทาง R ๙ (กรุงเทพฯ – มุกดาหาร – ดานัง)

เส้นทาง	ระยะทาง* (กม.)	ระยะเวลา* (ชม.)	ประมาณการค่าขนส่ง** (ดอลลาร์สหรัฐ)
มุกดาหาร- นครดานัง	๕๐๙	๘-๑๐	๘๐๐
กรุงเทพฯ- นครดานัง	๑๑๘๙	๒๗-๓๐	๓๑๕

ที่มา : คณะผู้จัดทำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ม.ย. ๒๕๕๒

๑.๓.๒ ทางเรือ: จากท่าเรือกรุงเทพฯ ไปเวียดนาม

ตารางแสดงค่าขนส่งจากท่าเรือกรุงเทพฯ ไปยังท่าเรือฮานอย (ท่าเรือไฮฟอง) และท่าเรือไซ่ง่อน

เส้นทาง	ท่าเรือ ไฮฟอง (ภาคเหนือ)	ท่าเรือ ไซ่ง่อน (ภาคใต้)
ตู้ ๒๐ STD	USD ๘๐๐ + BAF ๗๕	USD ๓๐๐ + BAF ๗๕
ตู้ ๔๐ STD	USD ๑,๕๐๐ + BAF ๑๕๐	USD ๖๐๐ + BAF ๑๕๐
เรือ	Heung - A	Samudera
วันเดินทาง	ทุกวันศุกร์และอาทิตย์	วันจันทร์
ระยะเวลา	ประมาณ ๑๘ วัน	ประมาณ ๓ วัน

ที่มา : คณะผู้จัดทำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย , ก.ค. ๒๕๕๒.

หมายเหตุ : ๑. ราคาที่แสดงในตารางเป็นราคาที่เรียกว่า “ Idea Price “ สำหรับ sea port – to – sea port

๒. ค่า Bunder Adjustment Factor (BAF) อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามประกาศของสายเรือ

๑.๓.๓ ทางอากาศ: มี ๒ เส้นทางคือ

- ๑) สุวรรณภูมิ – โฮจิมินห์
- ๒) สุวรรณภูมิ - ฮานอย

ตารางแสดง ค่าขนส่ง ระยะเวลา จากสนามบินสุวรรณภูมิไปยัง สนามฮานอย หรือสนามบินโฮจิมินห์

รายการ	สนามบินฮานอยและโฮจิมินห์
ขั้นต่ำ (Minimum)	USD ๓๐.๐๐
- ๔๕ Kgs	USD ๒.๓๐/kg.
+๔๕ Kgs	USD ๑.๓๕/kg.
+ ๑๐๐ Kgs	USD ๑.๒๕/kg.
+ ๕๐๐ Kgs	USD ๑.๑๕/kg.
+ ๑๐๐๐ Kgs	USD ๑.๑๒/Kg.
สายการบิน	TG/SG
ความถี่ของเที่ยวบิน (Frequency)	ทุกวัน
ระยะเวลาขนส่ง (Transit time)	๑ วัน

ที่มา: คณะผู้จัดทำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย , ก.ค. ๒๕๕๒.

หมายเหตุ : ๑. ราคาที่แสดงในตารางเป็นราคาที่เรียกว่า “ Idea price “ สำหรับ airport – to – airport

๒. ราคานี้ไม่รวมค่า Fuel Surcharge และ Security Surcharge ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปตามประกาศของสายการบิน

ทั้งนี้โดยทั่วไปการส่งสินค้าประเภทต่างๆ ไปยังเวียดนาม นิยมใช้เส้นทางและประเภทการขนส่งดังนี้

ตารางแสดง ประเภทสินค้า การขนส่ง และจุดกระจายสินค้า

ประเภทสินค้า	ประเภทการขนส่ง	จุดกระจายสินค้า
๑.กลุ่มสินค้าเกษตรและวัตถุดิบ ทางการเกษตร เช่น ยางพารา อาหาร สัตว์ และกากน้ำตาล	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์)	แหล่งอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมในภาคใต้ นครโฮจิมินห์ และกิ่นเทอ
๒. สินค้าวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม เบา เช่น เม็ดพลาสติก และผ้าฝ้าย	ทางทะเล: ท่าเรือไซ่ง่อน และไฮฟอง	เขตอุตสาหกรรมในบริเวณภาคเหนือ และภาคใต้ของประเทศ กรุงฮานอย ไฮ ฟอง นครโฮจิมินห์ และดองนาย
๓. สินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง เช่น เหล็ก และโลหะปูนซีเมนต์	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์) และไฮฟอง ทางบก : เส้นทาง R๙	เขตอุตสาหกรรมภาคเหนือ ฮานอย และไฮฟอง ภาคกลาง ดานัง กวางตรี ควังไโน เว้ และกว๋างนม ภาคใต้ นครโฮ จิมินห์ ดองนาย
๔. ยานพาหนะและอุปกรณ์ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์) และไฮฟอง ทางบก : เส้นทาง R๙	กระจายสินค้าไปยังตัวแทนขายที่อยู่ใน เมืองใหญ่และเมืองสำคัญ
๕. สินค้าอุปโภคบริโภค น้ำตาลทราย เบียร์ เครื่องดื่มชูกำลัง เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหารสำเร็จรูป ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสระผม	ทางบก : ผ่าน สปป.ลาว เส้นทาง R๙ R๑๒ R๘	ลาวบาว เมืองกวางตรี เว้ ดานัง วินห์ ฮานอย นครโฮจิมินห์ กิ่นเทอ ดองนาย บาเรีย วุงท์เตา
๖. สินค้าอื่นๆ เช่น น้ำมัน เชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง	ทางบก : R๙	กระจายสินค้าตามเมืองทั่วไป ภาคเหนือ : ฮานอย วินห์ ภาคกลาง : กวางตรี เว้ ดานัง

ที่มา : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย , ก.ค. ๒๕๕๒

๑.๔ ประชากร

จำนวนประชากร ประมาณ ๘๗.๓ ล้านคน (เป็นอันดับสามในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รองจากอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์) และเป็นอันดับ ๑๓ ของโลก

อัตราการขยายตัวของประชากร ปี ๒๕๔๒ - ๒๕๕๓ ประมาณปีละ ๑.๐๓ ล้านคน หรือ ๑.๒ % ต่อปี

โครงสร้างประชากร :

- ๐ - ๑๔ ปี : ๒๔.๙ % (ชาย ๑๑,๒๓๐,๔๐๒ คน หญิง ๑๐,๔๒๓,๙๐๑ คน)
- ๑๕ - ๖๔ ปี : ๖๙.๔ % (ชาย ๒๙,๙๗๑,๐๘๘ คน หญิง ๓๐, ๓๕๖,๓๙๓ คน)
- ๖๕ ปีขึ้นไป : ๕.๗ % (ชาย ๑,๙๒๐,๐๔๓ คน หญิง ๓,๐๖๕,๖๙๗ คน)

วัยทำงาน (๕๐.๔ ล้านคน)

เชื้อชาติ เชื้อชาติขิ่น (Khin) หรือเวียด (Viet) (มากกว่า ๘๖%) นอกนั้นเป็นชนกลุ่มอื่นๆ อีก ๕๓ เชื้อชาติกระจายอยู่ตามเทือกเขาและที่ราบสูง

ศาสนา ส่วนใหญ่ไม่นับถือศาสนาแต่นับถือลัทธิต่าง ๆ (๘๐.๘ %) มีบ้างที่นับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน (๙.๓%) ศาสนาคริสต์(๗.๒%) อิสลาม (๐.๑%) และอื่น ๆ (๒.๖%)

ภาษา ภาษาราชการคือภาษาเวียดนาม แต่ปัจจุบัน ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากขึ้นเป็นภาษาที่สอง และมีการใช้ภาษาอื่น ๆ อีก เช่น จีนและรัสเซีย เป็นต้น

อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ ๙๔ %

เขตการปกครอง แบ่งเป็น ๕๙ จังหวัด และ ๕ นคร (กรุงเทพมหานคร นครโฮฟอง นครดานัง นครโฮจิมินห์ และนครเกิ่นเทอ) แบ่งเป็น ๘ ภาค คือ

- ภาคเหนือฝั่งตะวันออก มี ๔ จังหวัด ชายแดนติดลาวและจีน
- ภาคเหนือฝั่งตะวันตก มี ๑๑ จังหวัด
- เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง มี ๙ จังหวัด และ ๒ นคร คือกรุงเทพมหานครและนครโฮฟอง
- เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนเหนือ มี ๖ จังหวัด ซึ่งทุกจังหวัดติดสปป.ลาว
- เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนใต้ มี ๕ จังหวัดและ ๑ นคร คือนครดานัง
- เขตที่ราบสูงภาคกลางมี ๕ จังหวัดพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ชนกลุ่มน้อยส่วนใหญ่อาศัยอยู่
- ภาคใต้ฝั่งตะวันออก มี ๗ จังหวัด และ ๑ นครคือนครโฮจิมินห์
- ที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง มี ๑๒ จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และ ๑ นครคือ นครเกิ่นเทอ มี

ชายแดนติดกัมพูชาแต่ละจังหวัดจะปกครองโดยสภาประชาชน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากประชาชน สภาประชาชนจะแต่งตั้งคณะกรรมการประชาชนเพื่อทำหน้าที่บริหารจังหวัด จังหวัดยังคงอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลกลาง ส่วนนครจะมีอิสระในการปกครองตนเองมากกว่า

๑.๕ การเมืองการปกครอง

รูปแบบการปกครอง ระบบสังคมนิยม มีพรรคการเมืองเดียวคือ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) ที่มีอำนาจสูงสุดตามรัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้เมื่อปี ๒๕๓๕ มีสภาแห่งชาติ (National Assembly) ที่มาจากการเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี แต่สภาชุดปัจจุบันกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งเหลือ ๔ ปี เพื่อให้หมดวาระลงตรงกับการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามครั้งหน้า ซึ่งจะจัดขึ้นในปี ๒๕๕๔ สำหรับรัฐบาลได้รับการแต่งตั้งจากสภาแห่งชาติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี คณะรัฐมนตรีชุดล่าสุดเพิ่งได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และจะสิ้นสุดในปี ๒๕๕๕

ประธานพรรค นาย เหวียน ฝู จ๋อม (Nguyen Phu Trong) ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานสภาแห่งชาติ

ประธานาธิบดี นายเหวียน มินห์ เจี๊ยต (Nguyen Minh Triet)

นายกรัฐมนตรี นายเหวียน ตัน หยุ่ม (Nguyen Tan Dung)

ฝ่ายบริหาร (หรือรัฐบาลส่วนกลาง) ประกอบด้วย ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตำแหน่งสำคัญในพรรคคอมมิวนิสต์ เช่น สมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์ มีวาระดำรงตำแหน่ง ๕ ปี มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารระดับสูง เลขานุการพรรคคอมมิวนิสต์ เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดของพรรค คณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กรมการเมือง (Politburo) เป็นองค์กรบริหารสูงสุด เป็นศูนย์กลางอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

ฝ่ายนิติบัญญัติ สภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ มีสมาชิก รวม ๔๙๓ คน มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายทั้งภายในและต่างประเทศ มีหน้าที่บัญญัติและแก้ไขกฎหมาย แต่งตั้งประธานาธิบดีตามที่พรรคคอมมิวนิสต์เสนอ ให้การรับรองหรือถอดถอนนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานาธิบดีเสนอ รวมทั้งแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ อันเป็นระบบการบริหารแบบผู้นำร่วม

วันชาติ ๒ กันยายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า : ดร. วู เวี เอื่อง (Dr. Vu Huy Hoang)

๑.๖ ข้อมูลการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ

๑) **อาเซียน** เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อเดือน กรกฎาคม ๒๕๓๘ และได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าอาเซียน (Agreement on the Common Effective Preferential Tariff : CEPT) เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นการประกาศเริ่มต้นการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) โดยครอบคลุมทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ขณะนี้อัตราภาษีนำเข้าของเวียดนามภายใต้ CEPT อยู่ที่ ๐- ๕ % และได้ลงนามยอมรับความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๓๘ โดยมีเป้าหมายเปิดเสรีธุรกิจบริการให้สมาชิกภายในปี ๒๕๕๘

๒) **WTO** เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๐ เป็นสมาชิกลำดับที่ ๑๕๐ โดยมีข้อมูลพันธเปิดเสรีสินค้ามากกว่า ๑๐,๖๘๙ รายการ ซึ่งจะต้องลดภาษีนำเข้าลงโดยเฉลี่ย ๔% ภายในปี ๒๕๕๖ ภาษีผลิตภัณฑ์เกษตรจะลดลงจาก ๒๕.๒ % เหลือ ๒๑ % โดยเฉลี่ย และสินค้าอื่น ๆ ลดลงจาก ๑๖.๑ % เป็น ๑๒.๖ % โดยเฉลี่ย

๓) **APEC** เวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และความร่วมมือภายใต้กรอบการประชุมเอเชีย-ยุโรป (ASEM)

๑.๗ ข้อมูลการจัดทำข้อตกลงทางการค้า

๑.๗.๑ ลงนามแล้ว

- กรอบความตกลงด้านการค้าและการลงทุนสหรัฐอเมริกา-เวียดนาม (US-Vietnam Trade and Investment framework Agreement :TIFA) ลงนาม ๒๐๐๗
- The Agreement between Japan and the Socialist Republic of Viet Nam for an Economic Partnership ลงนาม ธันวาคม ๒๐๐๘
- Transpacific Partnership Agreement (TPP) ประกอบด้วยประเทศสมาชิก ๗ ประเทศ คือ Australia, Brunei, Chile, New Zealand, Peru, the US and Vietnam
- ความตกลงเปิดเสรีการค้าสองฝ่ายระหว่างเวียดนามกับกัมพูชา ลงนามโดยรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมเวียดนาม (นาย Vu Huy Hoang) และรัฐมนตรีการค้ากัมพูชา (นาย Cham Prasidh) โดยต่างฝ่ายต่างลดภาษีเป็น ๐ ให้แก่กัน

สินค้าที่เวียดนามลดภาษีให้กัมพูชา (๖๐ รายการ พิกัด ๘ หลัก)	สินค้าที่กัมพูชาลดภาษีให้เวียดนาม (๑๓ รายการ พิกัด ๘ หลัก)
ประมง (กุ้ง ปู) ผักผลไม้ (เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ กล้วย สับปะรด ฝรั่ง มะม่วง มังคุด แตงโม มะละกอ ทุเรียน เงาะ ขนุน) กาแฟ ข้าว (ข้าวหอม ข้าวเปลือก ข้าวเหนียว) เมล็ดละหุ่ง น้ำมันปาล์มดิบ เห็ด ไบยาสูบ ยางธรรมชาติ เสื้อผ้า รองเท้า	โยเกิร์ต โกโก้ นม กาแฟคั่ว ชาเขียว ถูงปลอดเชื้อโรค เคลือบอะลูมิเนียม ถูงโพลีโปรพิลีนเคลือบลามิเนท

๑.๗.๒ อยู่ระหว่างการเจรจา

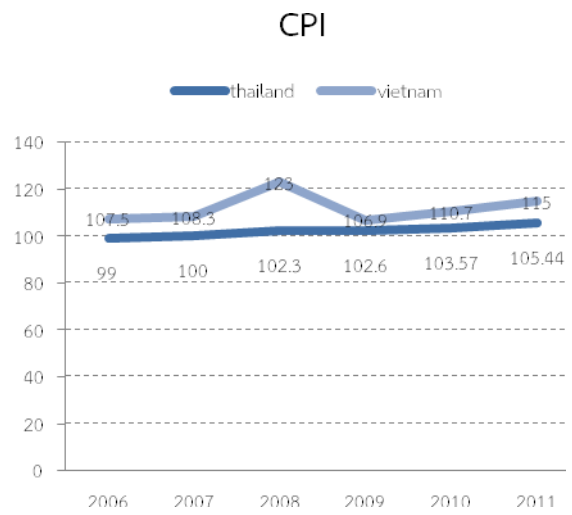
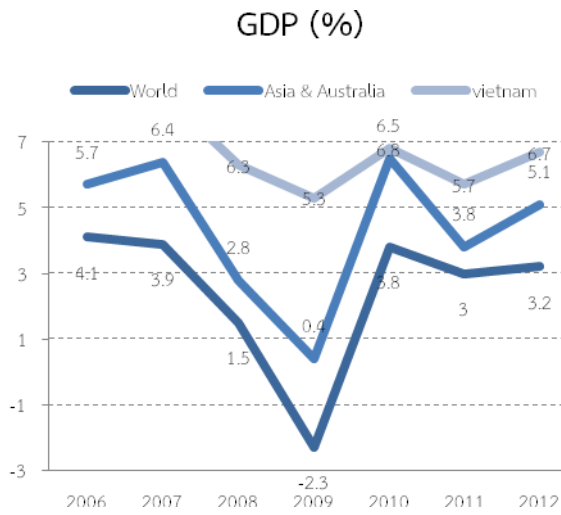
- ความตกลงการค้าเสรีสหภาพยุโรป-เวียดนาม (EU-Vietnam Free Trade Agreement)

๑.๗.๓ อยู่ระหว่างการศึกษา

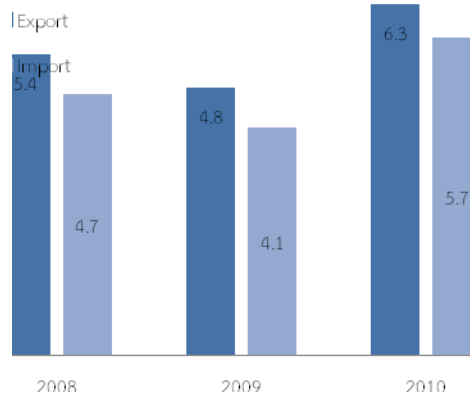
- ความตกลงการค้าเสรีเกาหลีใต้-เวียดนาม (Korea-Vietnam Free Trade Agreement : Korea-Vietnam FTA)

๒. ข้อมูลเศรษฐกิจพื้นฐาน

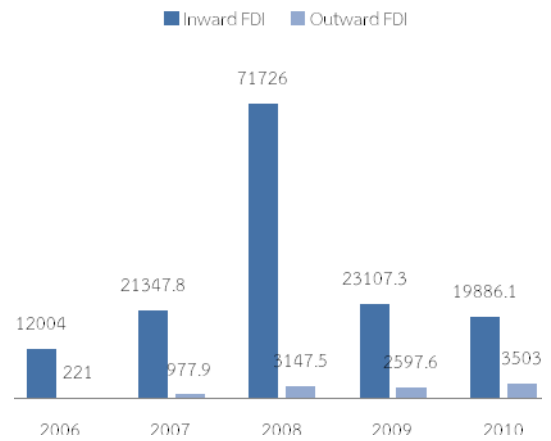
๒.๑ โครงสร้างเศรษฐกิจ

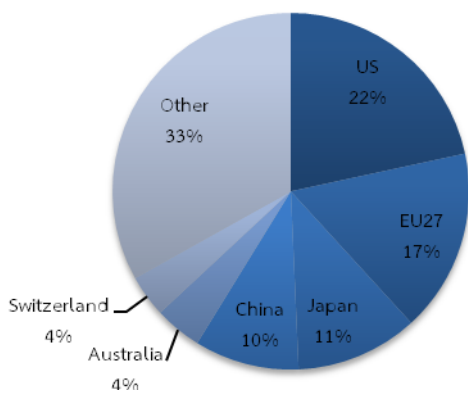
Trade Statistic (Bills of Euros)

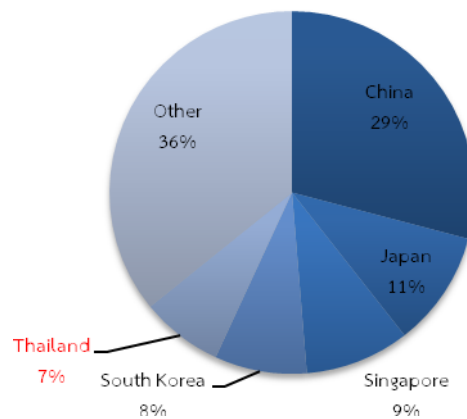
FDI (Mills US\$)

Main destination of Export, 2010

Main destination of Import, 2010

Source: The Economist Intelligence Unit, ๒๐๑๑ และ GTA

๒.๒ ดัชนีเศรษฐกิจ

ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ปี	Real GDP Growth (%Δ)	GDP per Cap (US\$)	เงินเฟ้อ (%Δ)	การว่างงาน (%Δ)	อัตราแลกเปลี่ยน (dong/US\$)
๒๕๕๐(๒๐๐๗)	๘.๕	๒,๖๐๗	๘.๓	๔.๖	๑๖,๑๑๙
๒๕๕๑(๒๐๐๘)	๖.๓	๒,๘๐๐	๒๓.๑	๔.๗	๑๖,๕๔๘.๓
๒๕๕๒(๒๐๐๙)	๕.๓	๒,๙๐๐	๖.๗	๖	๑๗,๗๙๙.๖
๒๕๕๓(๒๐๑๐)	๖.๘	๓,๑๐๐	๙.๒	๕	๑๙,๑๔๘.๙
๒๕๕๔(๒๐๑๑)	๗.๕	๓,๓๒๖	๒๒.๑๖	๗	๒๐,๘๐๐

Source: The Economist Intelligence Unit, ๒๐๑๑

Note: เวียดนามลดค่าเงินตั้งแต่ปี ๒๐๐๘ ถึงปัจจุบันรวม ๘ ครั้ง = ๒๐%

๒.๓ ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓		๒๕๕๔ (มก.-พย.)
				มูลค่า	Δ%	
มูลค่าการค้า	๑๐๙,๒๐๐	๑๔๓,๓๕๓	๑๒๗,๐๔๕	๑๕๖,๙๙๓	๒๓.๕	๑๘๒,๒๓๒
การส่งออก	๔๘,๔๐๐	๖๒,๖๖๒	๕๗,๐๙๖	๗๒,๑๙๒	๒๖.๔	๘๗,๑๖๔
การนำเข้า	๖๒,๖๗๘	๘๐,๖๙๑	๖๙,๙๔๙	๘๔,๘๐๑	๒๑.๒	๙๖,๐๖๘
ดุลการค้า	-๑๔,๒๗๘	-๑๘,๐๒๙	-๑๒,๘๕๓	-๑๒,๘๐๘	-	-๘,๘๓๖

ที่มา : General Statistic Office , Vietnam

๒.๓.๑ สินค้านำเข้าสำคัญ ๑๐ อันดับแรกของเวียดนาม

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้า	๒๕๕๓	๒๕๕๔ (มก.-พย.)		ประเทศที่เป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญ
		มูลค่า	Δ%	
๑. เครื่องจักร/ ชิ้นส่วน	๑๒,๐๘๑	๑๓,๗๐๓	๑๓.๔	จีน (๓๓.๓%) ญี่ปุ่น (๑๙.๐%) EU (๑๕.๖%) เกาหลีใต้ (๘.๒%)
๒. น้ำมันสำเร็จรูป	๕,๔๖๖	๙,๒๒๒	๖๘.๗	สิงคโปร์ (๓๔.๐%) จีน (๑๗.๕%) เกาหลีใต้ (๑๒.๒%) ไต้หวัน (๑๑.๙%)
๓. ผ้าผืน	๔,๘๒๗	๖,๑๓๕	๒๗.๐๙	จีน (๔๑.๙%) เกาหลีใต้ (๒๑.๑%) ไต้หวัน (๑๖.๙%) ญี่ปุ่น (๖.๘%)
๔. อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ส่วนประกอบ	๔,๖๑๘	๖,๕๐๖	๔๐.๘	จีน (๓๒.๘%) ญี่ปุ่น (๒๐.๐%) เกาหลีใต้ (๑๘.๑%) มาเลเซีย (๗.๒%)
๕. เหล็กกล้า	๕,๕๗๐	๕,๗๔๑	๓.๐๗	จีน (๒๕.๑%) เกาหลีใต้ (๒๐.๕%) ญี่ปุ่น (๒๐.๕%) ไต้หวัน (๑๑.๐%)
๖. เม็ดพลาสติก	๓,๓๗๖	๔,๒๙๗	๒๗.๒๘	เกาหลีใต้ (๑๙.๐%) ไต้หวัน (๑๖.๗%) ซาอุดีอาระเบีย (๑๔.๘%)
๗. รถยนต์ อุปกรณ์ และชิ้นส่วน	๒,๕๕๖	๒,๘๖๒	๑๑.๙๗	เกาหลีใต้ (๒๓.๔%) ญี่ปุ่น (๒๐.๑%) ไทย (๑๖.๘%) จีน (๑๐.๑%)
๘. โลหะอื่นๆ	๒,๒๙๗	๒,๔๕๙	๘.๗๐	ออสเตรเลีย (๑๕.๘%) เกาหลีใต้ (๑๕.๔%) ไต้หวัน (๑๐.๑%) จีน (๙.๗%)

สินค้า	๒๕๕๓	๒๕๕๔ (มค.-พย.)		ประเทศที่เป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญ
		มูลค่า	Δ%	
๙. ส่วนประกอบทางเคมี	๑,๘๔๓	๒,๔๒๗	๒๙.๕๗	n/a
๑๐. เคมีภัณฑ์	๑,๘๒๐	๒,๑๘๒	๑๙.๘๙	n/a
รวม ๑๐ รายการ	๔๔,๔๕๔	๕๕,๕๓๔	๒๕.๐๔	

ที่มา : General Statistic Office , Vietnam

๒.๓.๒ สินค้าส่งออกสำคัญ ๑๐ อันดับแรกของเวียดนาม

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้า	๒๕๕๓	๒๕๕๔ (มค.-พย.)		ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ
		มูลค่า	Δ%	
๑. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	๑๐,๐๓๖	๑๒,๘๒๘	๒๗.๘	สหรัฐ (๕๖.๔%) EU (๑๗.๓%) ญี่ปุ่น (๑๐.๖) เกาหลีใต้ (๓.๔%)
๒. น้ำมันดิบ	๔,๔๖๖	๖,๗๒๐	๕๐.๕	ออสเตรเลีย (๓๗.๔%) มาเลเซีย (๑๖.๗%) สิงคโปร์ (๑๑.๙%)
๓. รองเท้า	๔,๕๐๕	๕,๗๓๖	๒๗.๓	EU (๔๕.๐%) สหรัฐ (๒๘.๔%) เม็กซิโก (๓.๙%) ญี่ปุ่น (๓.๕%)
๔. อาหารทะเล	๔,๒๕๑	๕,๕๔๑	๓๐.๓	EU (๒๔.๕%) สหรัฐ (๒๐.๖%) ญี่ปุ่น (๑๙.๒%) เกาหลีใต้ (๘.๔%)
๕. คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	๔,๔๙๔	๓,๗๗๘	-๑๕.๙	จีน (๑๙.๓%) สหรัฐ (๑๗.๔%) EU (๑๖.๗%) ญี่ปุ่น (๑๒.๐%)
๖. เครื่องจักร ชิ้นส่วนอุปกรณ์	๒,๗๖๓	๓,๖๓๗	๓๑.๖	ญี่ปุ่น (๓๐.๙%) สหรัฐ (๑๐.๔%) จีน (๘.๖%) EU (๗.๙%)
๗. ข้าว	๒,๙๐๐	๓,๔๖๓	๑๙.๔	ฟิลิปปินส์ (๔๑.๒%) อินโดนีเซีย (๑๕.๐%) สิงคโปร์ (๙.๙%)
๘. ยางพารา	๑,๙๘๕	๒,๗๗๘	๓๙.๙	จีน (๖๑.๖%) EU (๑๓.๐%) มาเลเซีย (๗.๙%) ไต้หวัน (๔.๕%)
๙. อัญมณีและเครื่องประดับ	๒,๘๒๓	๒,๖๐๓	-๗.๘	สวิตเซอร์แลนด์ (๘๖.๓%) แอฟริกาใต้ (๖.๓%) EU (๒.๕%)
๑๐. กาแฟ	๑,๕๖๓	๒,๓๘๔	๕๒.๕	n/a
รวม ๑๐ รายการ	๓๙,๗๘๖	๔๙,๔๖๘	๒๕.๖	

ที่มา : General Statistic Office , Vietnam

๒.๔ ข้อมูลทางการค้ากับประเทศไทย

ภาวะการค้าของไทย-เวียดนาม ระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ไทยส่งออก		ไทยนำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
๒๕๕๐	๔,๙๑๖.๐	๑.๗	๒๓.๘๑	๓,๘๐๔.๑	๒๓.๗๑	๑,๑๑๑.๙๑	๒๔.๒	๒,๖๙๒.๒
๒๕๕๑	๖,๔๖๘.๒	๑.๘	๓๑.๕๘	๕,๐๑๗.๘	๓๑.๙๐	๑,๔๕๐.๔๕	๓๐.๔	๓,๕๖๗.๔
๒๕๕๒	๖,๐๖๓.๙	๒.๑	-๖.๒๕	๔,๖๗๘.๕	-๖.๗๖	๑,๓๘๕.๔๒	-๔.๕	๓,๒๙๓.๐
๒๕๕๓	๗,๒๔๒.๒	๑.๙	๑๙.๔	๕,๘๕๕.๕	๒๔.๙๕	๑,๓๘๖.๗	๐.๘	๔,๔๔๘.๗
๒๕๕๔ (ม.ค.-พ.ย.)	๘,๓๗๔.๑	๑.๙๙	๒๘.๔๕	๖,๕๒๓.๓	๒๔.๓๔	๑,๘๕๐.๖	๔๕.๓๗	๔,๖๗๒.๖

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้ารวม : ในปี ๒๕๕๓ เวียดนามเป็นคู่ค้าอันดับที่ ๑๒ ของไทย และอันดับที่ ๔ ของไทยในกลุ่มอาเซียน รองจาก มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย โดยมีมูลค่าการค้ารวม ๗,๒๔๒.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙ ของมูลค่าการค้ารวมทั้งหมดของไทย จำแนกเป็นมูลค่าการส่งออก ๕,๘๕๕.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมูลค่าการนำเข้า ๑,๓๘๖.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้าเวียดนาม ๔,๔๔๘.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปเวียดนาม

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	%Δ ๕๓/๕๔	๒๕๕๔ (ม.ค.-พ.ย.)
๑. น้ำมันสำเร็จรูป	๘๗๗.๑	๔๔๑.๗	๖๙๖.๔	๒๖.๔๒	๗๔๙.๖
๒. เม็ดพลาสติก	๔๐๔.๔	๓๓๘.๗	๓๘๕.๒	๒๗.๕๓	๔๔๓.๖
๓. เคมีภัณฑ์	๑๖๓.๑	๒๑๓.๑	๓๑๖.๙	๓๔.๒๕	๓๗๘.๘
๔. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	๓๒๔.๑	๒๘๙.๐	๓๓๓.๕	๑๐.๖๘	๓๔๓.๕
๕. ผลิตภัณฑ์ยาง	๑๔๐.๘	๑๖๘.๕	๒๐๔.๖	๖๔.๓๓	๒๙๙.๗
๖. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	๑๔๒.๖	๒๓๘.๕	๒๓๒.๕	๓๘.๒๔	๒๙๔.๓
๗. เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ	๑๕๗.๓	๑๖๒.๐	๒๐๙.๗	๓๒.๒๙	๒๕๑.๓
๘. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	๑๕๖.๕	๑๓๔.๒	๑๙๓.๔	๑๙.๕๙	๒๑๑.๕
๙. รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	๑๓๒.๘	๑๕๒.๐	๑๖๙.๗	๒๖.๐๙	๑๙๑.๑
๑๐. ผ้าฝ้าย	๘๒.๒	๙๖.๘	๑๓๓.๐	๔๓.๕๗	๑๗๐.๑
รวมสินค้า ๑๐ รายการ	๒,๕๘๐.๘	๒,๒๓๔.๕	๒,๘๗๔.๙	๒๙.๙๔	๓,๓๓๓.๖
อื่นๆ	๒,๔๓๗.๐	๒,๔๔๓.๙	๒,๙๗๐.๕	๑๘.๙๘	๓,๑๘๙.๗
มูลค่ารวม	๕,๐๑๗.๘	๔,๖๗๘.๔	๕,๘๕๕.๔	๒๔.๓๔	๖,๕๒๓.๓

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สินค้าส่งออกไปเวียดนามที่สำคัญ ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติกเหล็ก เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ ผ้าฝ้าย

สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากเวียดนาม

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	อัตราการเปลี่ยนแปลง ๕๓/๕๔	๒๕๕๔ (ม.ค.-พย.)
๑. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	๑๔.๐	๖๔.๓	๑๔๒.๑	๑๑๐.๕๔	๒๗๘.๖
๒. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	๑๐๕.๘	๑๑๕.๒	๑๘๒.๓	-๘.๒๖	๑๕๖.๒
๓. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	๑๒๐.๔	๑๙.๙	๔๙.๒	๒๐๖.๐๒	๑๓๗.๗
๔. ด้ายและเส้นใย	๖๕.๕	๕๖.๕	๙๖.๑	๒๔.๐๒	๑๐๘.๙
๕. น้ำมันดิบ	๒๒๐.๘	๓๕๖.๒	๕๔.๑	๖๘.๒๖	๙๑.๐
๖. กาแฟ ชา เครื่องเทศ	๓๒.๗	๗.๐	๒๙.๔	๑๙๑.๙๘	๘๓.๓
๗. เคมีภัณฑ์	๓๘.๑	๒๒.๖	๕๑.๘	๗๖.๕๔	๘๑.๙
๘. สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่ง	๔๖.๗	๕๑.๕	๕๒.๘	๔๗.๙๘	๗๑.๘
๙. ถ่านหิน	๓๒.๒	๖๒.๕	๔๑.๓	๑๖๗.๓๓	๖๐.๙
๑๐. เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การ	๖๐.๑	๔๖.๓	๖๖.๔	-๓.๐๔	๖๐.๕
รวมสินค้า ๑๐ รายการ	๗๓๖.๔	๗๘๙.๑	๗๘๓.๒	๖๑.๙๙	๑,๑๓๐.๘
อื่นๆ	๗๑๔.๑	๕๙๖.๓	๖๑๓.๔	๒๕.๒๐	๗๑๙.๙
มูลค่ารวม	๑,๔๕๐.๕	๑,๓๘๕.๔	๑๓๙๖.๖	๔๕.๓๗	๑,๘๕๐.๗

สินค้านำเข้าจากเวียดนามที่สำคัญ ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ถ่านหิน เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ด้ายและเส้นใย น้ำมันดิบ เลนส์แว่นตาและส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เคมีภัณฑ์ สินแร่ โลหะอื่นๆและผลิตภัณฑ์ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ

๒.๕ ข้อมูลอื่นๆ

ปีงบประมาณ มกราคม- ธันวาคม

สกุลเงินตรา (รหัสย่อ) ดอลลาร์ (Dong) ,

อัตราแลกเปลี่ยน ๑๘,๒๒๐.๒๓ ดอลลาร์ = US\$ ๑ (ณ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕)

๓. การเมืองและสังคม

เวียดนามเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมือง มีเอกภาพสูง มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว คือ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam : CPV) ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการบริหารประเทศทุกด้าน ทำให้การบริหารประเทศเป็นไปอย่างราบรื่นและนโยบายต่าง ๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันรัฐบาลเวียดนามมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการบริหารประเทศ และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ส่งผลให้การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของเวียดนามเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีการกระจายอำนาจ ซึ่งในการเปลี่ยนผู้นำครั้งล่าสุดภายหลังการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม สมัยที่ ๑๐ เมื่อกลางปี ๒๕๕๙ มีผู้นำที่มาจากภาคเหนือและภาคใต้ ซึ่งมีประสบการณ์ด้านเศรษฐกิจและมีภาพลักษณ์ของผู้นำรุ่นใหม่

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญบางประการที่อาจบั่นทอนความมั่นคงทางการเมืองของเวียดนาม อาทิ ปัญหาความล่าช้าในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และปัญหาคอร์รัปชันเนื่องจากข้าราชการในเวียดนามส่วนใหญ่มียังมีเงินเดือนอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่ารัฐบาลเวียดนามได้ปรับขึ้นเงินเดือนขั้นต่ำของข้าราชการจาก ๑๘.๒ เหรียญสหรัฐต่อเดือน เป็น ๒๒ เหรียญสหรัฐต่อเดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ แล้วก็ตาม นอกจากนี้ การที่รัฐบาลเวียดนามไม่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของไข้หวัดนกที่กลับมาระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่บั่นทอนคะแนนนิยมของพรรคคอมมิวนิสต์และคณะรัฐบาล

นอกจากนี้ เวียดนามยังประสบปัญหาความมั่นคงภายในประเทศ โดยที่ยังคงมีปัญหาคความไม่สงบบริเวณที่ราบสูงตอนกลางของประเทศ เนื่องจากความขัดแย้งทางศาสนาระหว่างชนกลุ่มน้อยที่มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ และทวีความรุนแรงมากขึ้นในปี ๒๕๔๕ โดยที่รัฐบาลเวียดนามได้ใช้กองกำลังทหารเข้าควบคุมสถานการณ์ ส่งผลให้นานาชาติประณามการกระทำของรัฐบาลของเวียดนามว่าเป็นการจำกัด สิทธิเสรีภาพทางศาสนา โดยในปี ๒๕๔๘ สหรัฐอเมริกาจัดให้เวียดนามเป็นประเทศหนึ่งในบัญชีรายชื่อประเทศที่มีการกีดกันทางศาสนามากที่สุดในโลก (The World's Worst Offenders) ปัญหาความยากจนของชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ที่ราบสูงตอนกลางและพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของเวียดนาม เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่รัฐบาลเวียดนามต้องเร่งแก้ไข โดยในเบื้องต้น คือ การจัดสรรที่อยู่อาศัย และก่อสร้างระบบสาธารณสุขที่จำเป็นพื้นฐานต่างๆ ตลอดจนปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ เรื่องกรรมสิทธิ์ ในการปกครองหมู่เกาะ Spratly และหมู่เกาะ Paracel ในทะเลจีนใต้ยังคงเป็นปัญหาขัดแย้งระหว่างประเทศเวียดนามกับ จีน ฟิลิปปินส์ บรูไน ไต้หวันและมาเลเซีย แม้ว่าที่ผ่านมารัฐบาลเวียดนามได้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งดังกล่าวกับบางประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์และจีน แล้วก็ตาม แต่ความขัดแย้งยังคงเกิดขึ้นปีนระยะๆ

๔. นโยบายเศรษฐกิจ

๔.๑ นโยบายการค้าที่สำคัญ

นโยบายเศรษฐกิจการค้าของเวียดนามยังคงเป็นไปในทิศทางเดิมนับจากการปฏิรูปเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบาย “โดย เหมย” เมื่อกว่า ๒๐ ปีที่แล้ว ดังจะเห็นได้จากเป้าหมายและทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓ ข้อหนึ่งที่ระบุให้สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจการตลาดแบบสังคมนิยมเพื่อก้าวสู่ความเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและทันสมัยภายในปี ๒๕๖๓ เวียดนามมีการปรับตัวให้เข้ากับระบบเศรษฐกิจแบบเสรีของโลก ทำให้เศรษฐกิจของเวียดนามมีการเจริญเติบโตและมีรูปแบบที่เป็นสากลอย่างมาก การเข้าเป็นสมาชิกของ WTO ทำให้เวียดนามต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบ กฎหมาย ตลอดจนกลไกภาครัฐ เพื่อเปิดตลาดสินค้า ภาคบริการและการลงทุนในประเทศให้กับประเทศสมาชิก WTO

นโยบายการค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม คือ มีการส่งเสริมการค้าเสรี โดยรัฐบาลได้มีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อการค้าระหว่างประเทศมีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐเพื่อประสานงานกับบริษัทการค้าต่างประเทศของรัฐและบริษัทเอกชนในการติดต่อการค้ากับต่างประเทศซึ่งมีหน่วยงานที่สำคัญ ได้แก่ กระทรวงเศรษฐกิจสัมพันธ์กับต่างประเทศ ศูนย์พัฒนาการส่งออกห่อการค้าและอุตสาหกรรมแห่งเวียดนาม บริษัทจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเวียดนามยังคงมีนโยบายปกป้องการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินและทรัพยากรธรรมชาติภายในประเทศ รวมทั้งคุ้มครองกิจการภายในประเทศโดยมีมาตรการควบคุมทั้งด้านส่งออกและนำเข้า เช่น การควบคุมการส่งออก และนำเข้าสินค้าบางประเภท และการกำหนดโควตาการส่งออกและนำเข้าสินค้าบางประเภท เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในตลอดช่วงเวลา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓ ประเทศเวียดนามประสบกับปัญหาการขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่องซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ราคาสินค้าส่งออกมีราคาสูงขึ้นด้วย ทำให้สูญเสียโอกาสในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดโลกได้ ดังนั้น ในปี ๒๕๕๔ ทางรัฐบาลเวียดนามได้ส่งเสริมให้ประชาชนซื้อสินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ เพื่อลดการนำเข้า อันจะส่งผลต่อการลดการขาดดุลการค้าลงได้ อีกทั้งยังลดความสำคัญของการจัดกิจกรรมแสดงสินค้าของต่างชาติในประเทศลง

๔.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของเวียดนาม (ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓)

นายกรัฐมนตรีของเวียดนาม (H.E. Nguyen Tan Dung) ได้แถลงว่าในปี ๒๕๕๔ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค แก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และพัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคม (ระบบประกัน การศึกษา และบริการสุขภาพ) เพื่อให้การเจริญเติบโตของประเทศเป็นไปอย่างยั่งยืน โดยมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะเวลา ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓) ซึ่งมีเป้าหมายที่จะทำให้เวียดนามเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ทันสมัย (modern industrialized country) ภายในปี ๒๕๖๓ โดยมีระบบเศรษฐกิจการตลาดแบบสังคมนิยม

ในปี ๒๕๕๓ เวียดนามมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงคือร้อยละ ๖.๗๘ แต่ก็มีอัตราเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ ๑๑.๗๕ ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น และอัตราแลกเปลี่ยนที่มีความผันผวนทำให้เกิดแรงกดดันอย่างมากต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการผลิตในประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมดังกล่าวจึงให้

มุ่งเน้นการส่งเสริมภาคธุรกิจ การลงทุนจากต่างประเทศ การปฏิรูประบบบริหารของภาครัฐและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์กับนานาประเทศโดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO สำหรับภาคธุรกิจที่รัฐบาลจะให้การสนับสนุน ได้แก่ ภาคการท่องเที่ยว การขนส่ง โลจิสติกส์ และการบริการท่าเรือ และภาคการเกษตร ซึ่งรวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามได้ประกาศว่าจะแก้ไขปัญหาความยากจนโดยยกระดับเส้นแบ่งความยากจน (poverty line) ของประชากรในเขตเมืองจากเดือนละ ๒๖๐,๐๐๐ ดอง (๔๕๕ บาท) เป็น ๕๐๐,๐๐๐ ดอง (๘๗๕ บาท) และในพื้นที่อื่นๆ จากเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ ดอง (๓๕๐ บาท) เป็น ๔๐๐,๐๐๐ ดอง (๗๐๐ บาท) เพื่อให้การพัฒนาทางเศรษฐกิจสมดุลกับการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความเสมอภาค

๔.๓ สถานการณ์เศรษฐกิจล่าสุด (ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๕๔)

รัฐบาลเวียดนามประกาศเพิ่มมาตรการลดการขาดดุลการค้าหลังจากมีแนวโน้มการขาดดุลการค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายปีซึ่งเป็นฤดูเทศกาล ซึ่งประกอบด้วย มาตรการด้านภาษีและมิใช่ภาษี (Non-Tariff Barrier) ได้แก่

๑) การกำหนดระเบียบควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับสินค้าอาหารนำเข้าที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช (มีผลบังคับใช้ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔) โดยต้องผลิตจากประเทศเวียดนาม ยอมรับว่าดำเนินการตามข้อกำหนดสำหรับความปลอดภัยด้านอาหาร บรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ปิดฉลากรับรองความปลอดภัยเป็นภาษาเวียดนาม ส่วนสินค้าดัดแปลงพันธุกรรม ฉายรังสีหรือผลิตโดยเทคโนโลยีสมัยใหม่ต้องมีเอกสารรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ส่งออก

๒) เพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ๑๑ รายการ เช่น ถั่ว ยาสูบ อุปกรณ์ในห้องน้ำ ซอสและผลิตภัณฑ์ปรุงรสอาหาร พรีนเตอร์และอุปกรณ์ (บังคับใช้ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔) ในอัตราร้อยละ ๔-๒๐

๓) ขึ้นภาษีนำเข้าสำหรับรถยนต์ใช้แล้ว

ทั้งนี้ มาตรการใหม่ของเวียดนามที่อาจส่งผลกระทบต่อไทย คือ ระเบียบควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับสินค้าอาหารนำเข้าที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช เนื่องจากครอบคลุมผลไม้สดด้วย ส่วนการเพิ่มภาษีสินค้านำเข้าฟุ่มเฟือยไม่ส่งผลกระทบ ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อไทยและภาคอาเซียนที่มีสิทธิประโยชน์จากมาตรการลดภาษีภายในกลุ่มอาเซียน เช่นเดียวกับมาตรการขึ้นภาษีนำเข้ารถยนต์ใช้แล้วที่จะไม่มีผลต่อไทยเนื่องจากการนำเข้ารถยนต์พวงมาลัยขวาจากไทยมีน้อยมาก

นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามพิจารณาปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเร็วขึ้นจากกำหนดเดิมต้นปี ๒๕๕๕ เป็น ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อ หลังจากอัตราเงินเฟ้อในช่วง ๗ เดือนแรกปี ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๑๖ ซึ่งเป็นอัตราเงินเฟ้อที่สูงสุดในเอเชีย สำหรับอัตราค่าแรงใหม่ที่จะปรับขึ้นทำให้อัตราค่าแรงขั้นต่ำของเวียดนามอยู่ในระดับเดียวกับหลายประเทศในภูมิภาค เช่น ลาว อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ พร้อมกันนี้เวียดนามยังประกาศแผนแม่บทด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นครั้งแรก (๒๕๕๔-๒๕๖๓) เพื่อเพิ่มแรงงานฝีมือในประเทศให้ถึงร้อยละ ๗๐ ของกำลังแรงงานทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๓ เนื่องจากปัจจุบันแรงงานเวียดนามส่วนใหญ่ยังเป็นแรงงานด้อยฝีมือ

เวียดนามคาดการณ์ว่าจะได้รับประโยชน์จากนโยบายรับจํานำข้าวของรัฐบาลไทยในแง่การชิงตลาดส่งออกข้าวจากไทยโดยใช้ข้อได้เปรียบเรื่องราคาถูก เนื่องจากนโยบายรับจํานำข้าวทำให้ราคาข้าวไทยสูงกว่าข้าวเวียดนามมากขึ้น ทั้งนี้ เวียดนามคาดว่าในช่วงไตรมาสที่ ๓ และ ๔ ปี ๒๕๕๔ จะส่งออกข้าว ๒.๑ และ ๑-๑.๓

ล้านตันตามลำดับ ส่งผลให้ยอดรวมการส่งออกข้าวตลอดปี ๒๕๕๔ สูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึง ๗-๗.๓ ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกข้าวเวียดนามเห็นว่านโยบายของไทยส่งผลทั้งเชิงบวกและลบ คือ อาจเป็นโอกาสให้เวียดนามขยายตลาดส่งออกข้าวได้มากขึ้น แต่เวียดนามต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากภาวะตลาดข้าวผันผวนและหากราคาข้าวสูงขึ้นมากก็จะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคภายในเวียดนามด้วย ดังนั้น ทางเลือกของเวียดนามคือต้องพยายามรักษาสมดุลระหว่างราคาข้าวส่งออกและราคาข้าวในประเทศ

๔.๔ นโยบายการจัดทำความตกลงการค้าเสรี

เวียดนามจัดทำข้อตกลงการค้าทวิภาคีกับประเทศต่างๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา คิวบา อาร์เจนตินา บราซิล ชิลี สหภาพยุโรป สิงคโปร์ รัสเซีย และจีน เป็นต้น

๔.๕ มาตรการด้านภาษี (Tariff Barriers)

อัตราภาษีนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ๑๑ รายการ (ประกาศใช้ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔) Circular no.๙๑/๒๐๑๑/TT-BTC กำหนดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ๑๑ รายการ เช่น ถั่ว ยาสูบ อุปกรณ์ในห้องน้ำ ซอสและผลิตภัณฑ์ปรุงรสอาหาร เครื่องพรีนเตอร์และอุปกรณ์ เป็นต้น อัตราร้อยละ ๔-๒๐ โดยมีผลใช้บังคับ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

ระเบียบว่าด้วยอัตราภาษีนำเข้าใหม่สำหรับรถยนต์ใช้แล้วที่นำเข้าเวียดนาม (ออกแทนระเบียบเดิม มีนาคม ๒๕๔๙) กำหนดอัตราภาษีดังนี้

ขนาดรถยนต์	ความจุของกระบอกสูบ	อัตราภาษีคงที่
ต่ำกว่า ๑๐ ที่นั่ง	ต่ำกว่า ๑ ลิตร	US\$ ๓๕๐๐
	ระหว่าง ๑.๐-๑.๕ ลิตร	US\$ ๘๐๐๐
๑๐-๑๕ ที่นั่ง	๒.๐ ลิตร หรือน้อยกว่า	US\$ ๙๕๐๐
	มากกว่า ๒.๐-๓.๐ ลิตร	US\$ ๑๓๐๐๐
	มากกว่า ๓.๐ ลิตร	US\$ ๑๗๐๐๐

๔.๖ มาตรการที่ไม่มีใช้ภาษี (Non-tariff Barriers)

ระเบียบการนำเข้าผักและผลไม้ (Decision ๔๘/๒๐๐๗/QD เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓) มีสาระสำคัญ กำหนดให้สินค้าผักและผลไม้ต้องมีใบรับประกันคุณภาพจากหน่วยงานควบคุมของประเทศต้นทาง โดยระบุรายละเอียดข้อมูล อาทิ สินค้าที่ส่งออก แหล่งผลิต การควบคุมการผลิต การใช้สารเคมีเพื่อกำจัดวัชพืชหรือแมลงที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เป็นต้น

กฎระเบียบใหม่เพื่อควบคุมสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งครอบคลุมสินค้าปศุสัตว์สด แช่เย็น และแช่แข็ง สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ไข่ และน้ำผึ้ง นำเข้าจากทุกประเทศ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

- Circular No.๒๕/๒๐๑๐/TT-BNNPTNT กำหนดให้สถานประกอบการของประเทศผู้ผลิตต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานรับผิดชอบของเวียดนาม นอกจากนี้ ต้องมีใบรับรองสุขอนามัย (SPS) ประกอบการนำเข้าสินค้าแต่ละล็อต และอาจมีการสุ่มตรวจสินค้าที่วางจำหน่ายในตลาด หากพบว่าสินค้าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน อาจถูกส่งกลับหรือถูกทำลายได้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓

- Circular No.๒๙/๒๐๑๐/TT-BNNPTNT กำหนดปริมาณสารเคมีตกค้างและเชื้อจุลินทรีย์ ที่อนุญาตให้มีได้ในสินค้า มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

กฎระเบียบเพื่อควบคุมด้านความปลอดภัยอาหารด้านพืชสำหรับสินค้านำเข้า

- ระเบียบว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับสินค้าอาหารนำเข้าที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช Circular No. ๑๓/๒๐๑๑/TT-BNNPTNT ออกโดยกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท กำหนด
  ๑. ผู้นำเข้าต้องจดทะเบียนแหล่งกำเนิดสินค้าที่ทำจากพืชกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเวียดนาม
  ๒. สินค้าจากพืชที่นำเข้าเวียดนาม ต้องผลิตโดยประเทศที่เวียดนามยอมรับว่าได้ดำเนินการตามข้อกำหนดสำหรับความปลอดภัยด้านอาหารครบถ้วนแล้ว ต้องได้รับการบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม และปิดฉลากเป็นภาษาเวียดนามระบุสถานะการรับรองความปลอดภัย ใช้บังคับกับสินค้า ๔๙ ชนิด/กลุ่ม มีผลใช้บังคับ ๑ กค ๒๕๕๔

ตารางสรุปมาตรการทางการค้าเวียดนาม

มาตรการ	สินค้า	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. มาตรการกีดกันทางอุปสรรคด้านเทคนิค (Technical Barriers to Trade :TBT)	สินค้าที่จำหน่ายภายในประเทศ	การติดฉลากจะต้องมีภาษาเวียดนามบอกถึงรายละเอียดของสินค้าและวิธีการใช้ด้วย	Ministry of Health
- การติดฉลาก	สินค้าทุกชนิดที่ผลิตภายในประเทศนำเข้า หรือส่งออก	ครอบคลุมทั้งสินค้าที่ผลิตภายในประเทศและสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งข้อกำหนดนี้จะช่วยแก้ปัญหาด้านการปลอมแปลงและเลียนแบบสินค้าได้ต้องติดฉลากที่ประกอบด้วย ชื่อที่อยู่ผู้ผลิตส่วน ประกอบ ปริมาณ ข้อมูลด้านเทคนิค และคำเตือนด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของสินค้าชนิดนั้น	Ministry of Science and Technology
๒. มาตรการสุขอนามัย (Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS)	สินค้าอาหาร สัตว์/พืช/พืชที่นำมาใช้เป็นอาหารสัตว์	ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศและมาตรฐาน CODEX ,OIE และ ASEAN เป็นมาตรฐานกลางสำหรับสุขอนามัยกำหนดให้การนำเข้าต้องมี Health Certificate ซึ่งแสดงว่าปราศจากโรค หรือ แหล่งของโรคปากเท้าเปื่อย	Directorate for Standards and Quality (STAMEQ) of Ministry of Science, technology, and Environment (MOSTE) http://www.tcvn.gov.vn
	สัตว์น้ำ	กำหนดให้การนำเข้าต้องมี Health Certificate	Ministry of Fisheries
	ผลไม้และผัก พืชและส่วนของพืช	- กำหนดให้การนำเข้าต้องมี Phytosanitary Certificate จากหน่วยงานของประเทศผู้ส่งออก (กรมวิชาการเกษตร) - โดยเฉพาะผักและผลไม้ ต้องมีการระบุใน Phytosanitary Certificate ว่ามาจากแหล่งที่ปราศจากแมลงวันทอง - การบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เป็นส่วนของพืชต้องได้รับการรับรองว่าปราศจากโรคและแมลง	Ministry of Agriculture and Rural Development www.mard.gov.vn
	อาหารแปรรูป/สินค้าอาหาร	- ฝักรั่วโดยกระทรวงสาธารณสุข - ต้องมีการวิเคราะห์ทาง LAB	Ministry of Health

มาตรการ	สินค้า	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		และผลิตด้วยกระบวนการมาตรฐานสากล GMP/HACCP	
	นมผง และนมข้นหวาน	มีการเฝ้าระวังโดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนามัยอาหารและมาตรฐานความปลอดภัย	Ministry of Health
๓. โควตา	ฝ้าย วัสดุที่เกี่ยวข้องกับยาสูบและเกลือ	โควตาภาษี - ปี ๒๐๐๓ รัฐบาลเวียดนามได้ประกาศทดลองให้สินค้า ๓ ชนิด อยู่ภายใต้โควตาภาษีโดยกำหนดให้มีผลตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๐๐๓	Ministry of Trade
	น้ำมันปิโตรเลียม , ปุ๋ยเคมี, กระจกเพื่อการก่อสร้าง	โควตานำเข้า กำหนดโควตาการนำเข้าโดยผ่านการขออนุญาตนำเข้า	Ministry of Trade/ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจหลักที่เกี่ยวข้อง
๔. มาตรการห้ามนำเข้า	อาวุธยุทธโธปกรณ์ ระเบิด ยาเสพติด สารเคมีเป็นพิษ สิ่งพิมพ์หรือวัสดุที่ขัดต่อความมั่นคง ของเล่นเด็กบางชนิด ปรอทและดอกไม้ไฟชนิดต่างๆ บุหรี่ สินค้าอุปโภค บริโภคที่ใช้แล้ว รถยนต์ ขับเคลื่อนพวงมาลัยซ้าย อะไหล่ที่ใช้แล้วของรถยนต์ ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของ Asbestos of Amphibole Group และเครื่องใช้รหัสลับ	ห้ามนำเข้าสินค้า เพื่อความมั่นคงของชาติ ปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย	
๕. การจำกัดการนำเข้า/ การนำเข้าภายใต้เงื่อนไข	กระเบื้องปูพื้นเซรามิก ซีเมนต์อัด Clinker กระจกสำหรับเขียน และสำหรับใช้ในการพิมพ์ หนังสือพิมพ์ เหล็กก่อสร้างต่างๆ น้ำมันพืชกลั่น น้ำตาลบริสุทธิ์/ไม่บริสุทธิ์รถจักรยานยนต์ ชิ้นส่วนและอะไหล่ รถยนต์นั่ง ไม่เกิน ๑๖ ที่นั่ง spirits under ๓๐ vol.	มีการจัดกลุ่มสินค้าไว้ในหมวดควบคุมลักษณะพิเศษ โดยการนำเข้า สินค้าในกลุ่มนี้จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยผู้นำเข้าต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดสินค้านี้ดังกล่าว เหตุผลเพื่อการจัดการอุปสงค์และอุปทาน	Ministry of Trade
๖. มาตรการการขออนุญาตนำเข้า	สินค้าประเภทวัสดุเกี่ยวกับนมข้าวโพด และไข่ของสัตว์ปีก	- ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยต้องมีใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing) ซึ่งจะกำหนดปริมาณตามความต้องการภายในประเทศ	Ministry of Agriculture and Rural Development
	ยารักษาโรคสัตว์ และวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางชีววิทยาที่ใช้ในทางสัตวแพทย์ ยาป้องกันกำจัดศัตรูพืช (วัตถุดิบพันธุ์พืชและสัตว์ อาหารสัตว์และวัตถุดิบ ปุ๋ยเคมี	- ต้องมีการออกใบอนุญาตสำรวจ/ทดสอบ	
	แหล่ง Genes ของพืชและสัตว์เลี้ยง จุลินทรีย์ที่ใช้ในการวิจัยแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการและเทคนิคสัตว์น้ำ	- ต้องมีใบอนุญาตนำเข้า - สัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ห้ามส่งออกและนำเข้าจะเป็นไปตามประกาศเป็นคราวๆ	
	ระบบแผ่นเนกาตีฟ หรือเรียงพิมพ์ เครื่องพิมพ์ออฟเซต	- ต้องขออนุญาตก่อนนำเข้า	กระทรวงวัฒนธรรมและข่าวสาร
	สิ่งพิมพ์ต่างๆ วรรณกรรมด้านภาพยนตร์	- ต้องมีการพิจารณาอนุมัติเนื้อหา	

มาตรการ	สินค้า	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	และเครื่องเสียง		
	- สารเสพติดและอุปกรณ์การแพทย์ที่มีผลโดยตรงต่อสุขภาพมนุษย์ - เกสซ์ภัณฑ์ที่ยังไม่มีหมายเลขการจดทะเบียน วัคซีน ชีวสารป้องกันโรคระบาด - วัตถุอันตรายเพื่อผลิตยาและบรรจุภัณฑ์ที่สัมผัสโดยตรงกับยา	- ต้องออกใบอนุญาตนำเข้า - สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้า - สินค้าที่ต้องออกใบอนุญาตทดสอบ	กระทรวงสาธารณสุข
	- เครื่องสำอางที่มีผลโดยตรงต่อสุขภาพมนุษย์ สารเคมีสารปรุงแต่ง ฆ่าแมลง และเชื้อโรคซึ่งใช้ในครัวเรือนและการแพทย์ - เกสซ์ภัณฑ์ที่มีหมายเลขการจดทะเบียนแล้ว	- สินค้าที่ต้องมีการจดทะเบียน - สินค้าที่ต้องมีการรับรอง	
	สารเคมีและผลิตภัณฑ์ที่มีพิษและสารออลูมิเนียมอนินทรีย์	- สินค้าที่ห้ามนำเข้าหรือนำเข้าโดยมีเงื่อนไข	กระทรวงอุตสาหกรรม
	โซเดียมไฮดรอกไซด์ กรดคลอไรด์ กรดกำมะถัน กรดฟอสฟอริก	- สินค้านำเข้าที่ต้องมีการกำหนดมาตรฐาน	
	ไปรษณียากร สิ่งพิมพ์ไปรษณียากร และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์รับ-ส่งคลื่น	- สินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตส่งออก	ทบวงไปรษณีย์โทรเลข
	อุปกรณ์เรดาร์ถ่ายทอด เครื่องโอเปอร์เรเตอร์ อุปกรณ์ถ่ายทอดสายเคเบิล เคเบิลสื่อสารทำด้วยโลหะ อุปกรณ์โทรศัพท์ไร้สาย อุปกรณ์ต่อเครือข่าย PSTN ISDN เครื่อง TELEX เครื่อง FAX เครื่อง PAGER เครื่องโทรศัพท์มือถือ/โทรศัพท์ปรากฏภาพความเร็วต่ำ	- สินค้านำเข้าที่ต้องมีหนังสือรับรองมาตรฐาน ระยะเวลารับรอง ๒ ปี	
	สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตธนบัตร เครื่องแยก ผูก และทำลายธนบัตร กระดาษพิมพ์ธนบัตร หมึกพิมพ์ เครื่องพิมพ์และเครื่องหล่ออัดเงิน ชนิดโลหะ	- กำหนดรายชื่อผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสินค้าบางประเภทและรับผิดชอบในการควบคุมดูแลให้มีการนำเข้าไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์	ธนาคารชาติ
๗. การประเมินภาษีศุลกากร (customs evaluation)	นมและผลิตภัณฑ์นม กระดาษและกล่องกระดาษ เครื่องดื่ม แป้งข้าวสาลี แป้งข้าวโพดและข้าว-มอลต์ ซีเมนต์ น้ำมันพืชทุกชนิด ผงชูรสและเครื่องเทศ น้ำมัน และขนมหวาน เตาแก๊ส เครื่องสุขภัณฑ์และกระเบื้องเซรามิก กระจกก่อสร้าง สีและน้ำยาขัดเงาทุกชนิด เหล็กทุกชนิด แหวนชุบ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก แบตเตอรี่ทุกชนิด ยางและยางในรถทุกชนิด รถยนต์และชิ้นส่วน เพอร์นิเจอร์ทุกชนิด รถจักรยานยนต์ รถจักรยานและชิ้นส่วน	มีการจำแนกและประเมินสินค้าโดยใช้ราคากลางในการประเมินจัดเก็บ ภาษีอากร นำเข้าสินค้าจำนวน ๒๑ ประเภท โดยกำหนดราคาขั้นต่ำซึ่งบางครั้งสูงกว่าราคาตลาด	กรมศุลกากร

มาตรการ	สินค้า	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๘.มาตรการอุดหนุนการส่งออก (Export Subsidies)	ผู้ส่งออกครั้งแรก, การส่งออกไปยังตลาดใหม่ หรือสินค้าที่มีความผันผวนด้านราคาสูง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะทำหน้าที่จัดหา/สนับสนุนในส่วนของอัตราดอกเบี้ย การสนับสนุนด้านการเงินโดยตรงกับผู้ส่งออกครั้งแรก, การส่งออกไปยังตลาดใหม่ หรือสินค้าที่มีความผันผวนด้านราคาสูง	The Export Promotion Fund บริหารโดย Ministry of Finance

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ

แหล่งอ้างอิงมาตรการทางด้านภาษี. [http://www.dft.moc.go.th/the_files/\\$๕๕๙/level๑๔/vn๓.htm](http://www.dft.moc.go.th/the_files/$๕๕๙/level๑๔/vn๓.htm)

๔.๗ การลงทุน

เวียดนามได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านการค้าและธุรกิจตามเงื่อนไขในการขอเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) นั่นก็คือ การกำหนดภาษีต่ำกว่าประเทศอื่นอันทำให้นักลงทุนจากต่างชาติให้ความสนใจเข้ามาลงทุนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้อันดับของปริมาณการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศก้าวมาอยู่ในอันดับที่ ๗๑ จากเคยที่อยู่ในอันดับที่ ๘๙ ในปี ๒๕๕๓ จากจำนวน ๑๒๕ ประเทศที่มีการจัดอันดับ นอกจากนี้อันดับปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ชัยบัขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๑๒ จาก ๘๐ ประเทศ ในขณะที่ประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียนมีปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอันดับที่ต่ำกว่าประเทศเวียดนามทั้งสิ้น

รัฐบาลเวียดนามได้อนุมัติเงินจำนวน ๑๘,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สร้างเครือข่ายถนนเพิ่มเติมรวม ๕,๐๐๐ กิโลเมตร ในขณะที่โครงการสร้างรถไฟด่วนจากฮานอยไปยังโฮจิมินห์ซิตี้กำลังอยู่ในระหว่างการขออนุมัติจากรัฐสภา (คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๗๘) นอกจากนี้ยังมีแผนสร้างโรงไฟฟ้าไอน้ำใหญ่ที่สุดในประเทศมูลค่า ๒,๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้ในปี ๒๕๕๘ อันจะเป็นสร้างศักยภาพด้านระบบสาธารณูปโภคที่สามารถรองรับการลงทุนจากประเทศได้ นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยด้านอื่นที่ส่งผลต่อความต้องการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ นั่นคือ การมีเสถียรภาพทางการเมือง มีแรงงานที่มีฝีมือขณะที่ค่าจ้างยังไม่สูงมากเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่า และอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภูมิภาคประเทศของเวียดนามคือมีอาณาเขตที่ติดกับทะเลยาวถึง ๓,๔๔๔ กิโลเมตร ซึ่งเหมาะในการสร้างระบบโลจิสติกส์ทางเรือที่สำคัญด้วยเช่นกัน

๔.๗.๑ การลงทุนของต่างประเทศในเวียดนาม ปี ๒๕๕๓

ประเทศที่ลงทุนในเวียดนามสูงสุด คือ ไต้หวัน รองลงมาคือ เกาหลี มาเลเซีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ในขณะที่

ลำดับ	ประเทศ	๑ ม.ค.- ๒๑ ธ.ค. ๕๓		รวมถึง ๒๑ ธ.ค. ๕๓	
		โครงการ	Total Capital (\$M)	โครงการ	Total Capital (\$M)
๑	Taiwan	๙๕	๑,๑๘๐.๖	๒,๑๔๖	๒๒,๘๑๔
๒	Republic of Korea	๒๕๖	๒,๐๓๘.๘	๒,๖๕๐	๒๒,๑๓๒
๓	Malaysia	๑๙	๔๑๒.๖	๓๖๔	๑๘,๓๔๔
๔	Japan	๑๑๔	๒,๐๔๐.๑	๑,๓๙๗	๒๐,๘๓๕
๕	Singapore	๘๘	๔,๓๕๐.๒	๘๗๓	๒๑,๗๒๓
๖	British Virgin Islands	๒๓	๗๒๖.๓	๔๘๑	๑๔,๔๕๐
๗	United States	๕๒	๑,๘๓๓.๔	๕๕๖	๑๓,๐๗๕
๘	Hongkong	๔๓	๑๕๔.๐	๖๐๖	๗,๗๙๒
๙	Cayman Islands	๕	๕๐๐.๗	๕๒	๗,๔๓๒
๑๐	Thailand	๑๖	๑๓๑.๙	๒๓๘	๕,๘๑๑
๑๑	Canada	๑๒	๓๗.๑	๑๐๑	๔,๖๑๖
๑๒	Brunei	๖	๕.๒	๑๑๑	๔,๗๓๐
๑๓	France	๒๗	๒๗.๙	๓๐๗	๒,๙๔๑
๑๔	Netherlands	๑๔	๒,๓๖๔.๐	๑๔๓	๕,๓๘๐
๑๕	China	๘๔	๑๗๒.๘	๗๔๙	๓,๑๘๔
	Others	๘๕	๘๙๙.๒	๙๐๐	๗,๕๕๘
	Total	๙๖๙	๑๗,๒๒๙.๖	๑๒,๒๑๓	๑๙๒,๙๒๓

ไทยเป็นนักลงทุนอันดับที่ ๑๐ ในเวียดนาม และอันดับที่ ๓ ในกลุ่มอาเซียน รองจากมาเลเซีย และสิงคโปร์ ไทย

กิจการที่นักลงทุนต่างชาตินิยมเข้าไปลงทุนในเวียดนามมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมหนัก รองลงมาคือ อุตสาหกรรม เกษตรและป่าไม้ การก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ และโรงแรมและภัตตาคาร โดยจังหวัดที่นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนมากที่สุด คือ นครโฮจิมินห์ รองลงมา คือ กรุงฮานอย จังหวัดดองไ่ บินเยือง และบาเรียม-วุงเต่า ตามลำดับ

สำหรับไทย โครงการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ที่นครโฮจิมินห์และจังหวัดใกล้เคียง อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการลงทุนและนักลงทุนไทยนิยมเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ได้แก่ การท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะโรงแรม รีสอร์ท และที่พักตากอากาศ) ภัตตาคาร ร้านอาหาร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ และธุรกิจบริการอื่นๆ เป็นต้น

นักลงทุนไทยรายใหญ่ที่เข้าไปลงทุนในเวียดนาม ได้แก่

- เครือเจริญโภคภัณฑ์ (ผลิตอาหารสัตว์และบรรจุภัณฑ์)
- ไทยวา (ผลิตแป้งมันสำปะหลัง)
- ศรีไทยซูเปอร์แวร์ (ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก)

- กระจกแดง (ผลิตเครื่องตีบ่ารุงกำลังและน้ำดื่ม)
- กลุ่มปูนซีเมนต์ไทย (โรงงานกระดาษ Vina Kraft Paper)
- กลุ่มสามารถ คอร์ป (โทรศัพท์มือถือ ไอ-โมบาย)
- เบทาโกร (ผลิตอาหารกุ้ง)
- เนสท์เล่ (ผลิตนมโกลและกาแฟ)
- แพรนต้า (ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ)
- ซี เค ซูส์ (ผลิตรองเท้า)
- ไทยนครพัฒนา (ผลิตยา)
- ทีโอเอ (ผลิตสีทาอาคาร)
- กะรัต (ผลิตสุขภัณฑ์)
- สตาร์พริ้นท์ (ผลิตหนังสือสำหรับเด็ก)
- ธนาคารกรุงเทพ
- นิคมอุตสาหกรรมอมตะ

๔.๘ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเวียดนาม

๔.๘.๑ ความร่วมมือภาครัฐ

● ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-เวียดนาม (Joint Commission : JC) ลงนามเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔ มีการประชุมแล้ว ๗ ครั้ง ครั้งสุดท้ายระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ณ กรุงเทพฯ

- ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ลงนามเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๔
- MOU ว่าด้วยความร่วมมือเรื่องข้าวไทย-เวียดนาม ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๕
- MOU ว่าด้วยความร่วมมือเรื่องข้าวไทย-เวียดนาม ฉบับใหม่ ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๓

ณ กรุงเทพฯ

● MOU ว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการด้านการค้า (The Sub-Committee on Trade) ไทย-เวียดนาม ลงนามเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘ ณ นครโฮจิมินห์ มีการประชุมแล้ว ๓ ครั้ง ครั้งสุดท้ายระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ ณ ประเทศเวียดนาม

- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน ลงนามเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๕
- ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราซึ่งกันและกันสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ และการอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราสำหรับหนังสือเดินทางธรรมดา ลงนามเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐
- ความตกลงขนส่งสินค้าผ่านแดนไทย ลาวและเวียดนาม ลงนามเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

● ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดา ลงนามเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓

● MOU ความร่วมมือการค้าข้ามระหว่างประเทศผู้ส่งออก ๕ ประเทศ ได้แก่ ไทย จีน เวียดนาม อินเดียและปากีสถาน ลงนามเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ณ กรุงเทพฯ

● บันทึกความเข้าใจสามฝ่าย รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ว่าด้วยความร่วมมือเพื่อการใช้ประโยชน์สูงสุดจากสะพานมิตรภาพ ๒

(มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) และเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ณ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว

ความร่วมมือทวิภาคีด้านการค้ากับเวียดนาม

๑) ความร่วมมือด้านสินค้าข้าว

ไทยกับเวียดนามมีความร่วมมือด้านการค้าข้าวมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ โดยมีกรมการค้าต่างประเทศเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

- เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ประเทศผู้ส่งออกข้าว ๕ ประเทศ คือ ไทย เวียดนาม จีน อินเดีย และปากีสถานได้มีการลงนาม Agreed Minutes เรื่องความร่วมมือข้าวเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาแนวทางรักษาราคาข้าวให้มีเสถียรภาพ แต่ยังไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม มีเพียงผู้ส่งออกไทยและเวียดนามที่ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลราคาและสถานการณ์ข้าวระหว่างกันในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา

- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) ได้เดินทางเยือนกรุงฮานอย เมื่อวันที่ ๑๕-๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และได้พบหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเวียดนามเพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือเรื่องข้าวอย่างเป็นทางการ ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นชอบร่วมกันที่จะนำเสนอให้มีการหารือทวิภาคีระดับรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีสองประเทศ โดยมีประเด็นการหารือ ดังนี้

- ๑) จัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันโดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ของทั้งสองฝ่ายเป็นประธานคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมใน ๓ ระดับ คือ ขาวนาไทย-เวียดนาม ผู้ส่งออกข้าวไทย-ผู้ส่งออกอาหารเวียดนาม และระดับรัฐมนตรีทั้งสองประเทศ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลวิชาการการผลิต การค้า Logistics รวมไปถึงการทำราคาอ้างอิง (Price Reference) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน โดยให้มีการสานต่อและกระชับความร่วมมือ รวมทั้งแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันภายใต้ Agreed Minutes ที่ได้พิจารณาร่วมกันเมื่อปี ๒๕๔๕

- ๒) นอกเหนือจากความร่วมมือในสินค้าข้าวซึ่งเป็นโครงการนำร่องแล้วจะพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะขยายความร่วมมือไปสู่สินค้าอาหารอื่นๆ เช่น ผลไม้ และสินค้าอุปโภค บริโภค

- ๓) สนับสนุนการค้าสินค้าผ่านแดนภายใต้กรอบ ASEAN/ GMS/ East-West Economic Corridor เพื่อให้มีการขยายปริมาณการค้าระหว่างกันและลดปัญหาอุปสรรคต่างๆ

- ในระหว่างการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ณ จังหวัดเพชรบุรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าของทั้งสองฝ่าย ได้มีการประชุมหารือทวิภาคีและเห็นชอบร่วมกันที่จะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในรูป Sub-committee หรือ Working Group เพื่อจัดทำ Roadmap ส่งเสริมความร่วมมือเรื่องข้าวระหว่างกัน (กรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบ)

- ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ นางพรทิวา นาคาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้นำคณะผู้แทนภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย และสมาคมชาวนาไทยเดินทางไปประเทศเวียดนามเพื่อหารือเกี่ยวกับความร่วมมือเรื่องข้าวโดยทั้งสองฝ่ายกำหนดให้มีคณะทำงาน ๓ คณะ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่อาวุโส ผู้ส่งออก และชาวนา นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือด้านการส่งออก และความร่วมมือด้านการควบคุมการค้าภายใน

- อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศนำคณะผู้แทนเข้าร่วมประชุมความร่วมมือข้าวไทย - เวียดนาม (ภาคเอกชน) ครั้งที่ ๙ จังหวัดภูเก็ต ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิต การส่งออก การระบายสต็อกข้าว มาตรการการควบคุมการส่งออกข้าว แนวทางการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยว แนวทางการปรับมาตรฐานข้าว และประเด็นการลักลอบนำเข้าข้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ทั้งสองฝ่ายได้หารือถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากสัญญาซื้อขายข้าวตามแบบ GAFTA

(Grain and Food Trade Agreements) โดยอาจตั้งคณะทำงาน (Working Group) เพื่อหารือในรายละเอียด ซึ่งฝ่ายเวียดนามเห็นด้วยและเห็นว่าจำเป็นต้องมีภาคีรัฐมาสนับสนุนในเรื่องนี้

- เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๓ กรมการค้าต่างประเทศได้จัดประชุมหารือรายละเอียดระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับทูตพาณิชย์เวียดนามประจำประเทศไทยเรื่องความร่วมมือเรื่องข้าวและการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส คณะอนุกรรมการร่วมทางการค้า (Sub-Committee on Trade) ระหว่างไทยกับเวียดนาม ครั้งที่ ๔ ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นควรจัดประชุมความร่วมมือข้าวในกรอบการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส คณะอนุกรรมการร่วมทางการค้า ซึ่งคาดว่าจะจัดในเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพฯ
- ล่าสุด เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ฝ่ายเวียดนามได้เสนอให้มีการจัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า ไทย-เวียดนาม ระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑ พร้อมกับรับเป็นเจ้าภาพจัดประชุมดังกล่าว

๒) การประชุมอนุกรรมการร่วมทางการค้าระหว่างไทยกับเวียดนาม

- ทั้งสองฝ่ายได้ลงนาม MOU ว่าด้วยการจัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านการค้า (The Sub-Committee on Trade) ไทย-เวียดนาม ลงนามเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘ ณ นครโฮจิมินห์ มีการประชุมแล้ว ๓ ครั้ง (ระดับอธิบดี) ประชุมครั้งล่าสุด ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ ณ ประเทศเวียดนาม ทั้งนี้ ในช่วงการเยือนเวียดนามอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีไทย (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ทั้งสองฝ่ายเห็นควรยกระดับการประชุมทวิภาคีจากระดับอธิบดีเป็นรัฐมนตรี
- เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ กรมการค้าต่างประเทศได้จัดประชุมหารือรายละเอียดระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับทูตพาณิชย์เวียดนามประจำประเทศไทยเรื่องความร่วมมือเรื่องข้าวและการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส คณะอนุกรรมการร่วมทางการค้า (Sub-Committee on Trade) ระหว่างไทยกับเวียดนาม ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นควรจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส คณะอนุกรรมการร่วมทางการค้าฯ คาดว่าจะสามารถจัดการประชุมได้ภายในปี ๒๕๕๔
- เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ฝ่ายเวียดนามได้เสนอให้มีการจัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า ไทย-เวียดนาม ระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑ พร้อมกับรับเป็นเจ้าภาพจัดประชุมดังกล่าวในปี ๒๕๕๔

๔.๘.๒ ความร่วมมือภาคเอกชน

- ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และหอการค้าและอุตสาหกรรมเวียดนาม เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ระหว่างสองประเทศและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการค้า และเศรษฐกิจ ระหว่างกัน ลงนามเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๖ ณ กรุงเทพมหานคร
- ข้อตกลงความร่วมมือเรื่องข้าว (Working Record) ระหว่างสมาคมอาหารเวียดนามและสมาคมผู้ส่งออกข้าวออกต่างประเทศของไทย ลงนามเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ณ นครโฮจิมินห์ และวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ณ กรุงเทพฯ

๔.๙ ปัญหาทางการค้าระหว่างไทยและเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีการออกระเบียบใหม่ๆ โดยเฉพาะมาตรการที่มีใช้ภาษาต่างๆ ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคในการส่งออกต่อผู้ประกอบการไทย อาทิ

- ๑) ระเบียบการนำเข้าผักและผลไม้ กระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทของเวียดนามออกระเบียบว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการนำเข้าสินค้าเกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมสุขอนามัยผักและผลไม้สดนำเข้าทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศทุกด่าน มีผลใช้บังคับในปี ๒๕๕๔ นอกจากนี้ เวียดนามเริ่มเข้มงวดต่อการบังคับใช้ระเบียบว่าด้วยการนำเข้าสินค้าประเภทผักและผลไม้ (Decision ๔๘/๒๐๐๗/QD เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓) มีสาระสำคัญกำหนดให้สินค้าผักและผลไม้ต้องมีใบรับประกันคุณภาพจากหน่วยงานควบคุม

ของประเทศต้นทาง โดยระบุรายละเอียดข้อมูล อาทิ สินค้าที่ส่งออก แหล่งผลิต การควบคุมการผลิต การใช้สารเคมีเพื่อกำจัดวัชพืชหรือแมลงที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เป็นต้น ทั้งนี้ เวียดนามมีการนำเข้าสินค้าผลไม้จากไทยปีละไม่ต่ำกว่า ๑ แสนตัน (ในช่วง ๑๑ เดือนแรกปี ๒๕๕๓ ไทยส่งออกผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็งและแห้งไปเวียดนามเป็นมูลค่า ๑๗.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ ๔)

๒) กฎระเบียบใหม่เพื่อควบคุมสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งครอบคลุมสินค้าปศุสัตว์ สด แช่เย็น และแช่แข็ง สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ไข่ และน้ำผึ้ง นำเข้าจากทุกประเทศ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

- Circular No.๒๕/๒๐๑๐/TT-BNNPTNT กำหนดให้สถานประกอบการของประเทศผู้ผลิตต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานรับผิดชอบของเวียดนาม นอกจากนี้ ต้องมีใบรับรองสุขอนามัย (SPS) ประกอบการนำเข้าสินค้าแต่ละล็อต และอาจมีการสุ่มตรวจสินค้าที่วางจำหน่ายในตลาด หากพบว่าสินค้าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน อาจถูกส่งกลับหรือถูกทำลายได้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓

- Circular No.๒๙/๒๐๑๐/TT-BNNPTNT กำหนดปริมาณสารเคมีตกค้างและเชื้อจุลินทรีย์ ที่อนุญาตให้มีได้ในสินค้า มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สถานะล่าสุด

๑. กรมวิชาการเกษตรโดยรองอธิบดีมีณฑนา มิลิน ได้เดินทางไปเจรจาแก้ไขปัญหาการส่งออกผลไม้จากไทยไปยังเวียดนาม ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔ ม.ค. ๕๔ ผลการเจรจาปรากฏว่า รัฐบาลเวียดนามได้รับปากที่จะผ่อนปรนมาตรการนำเข้าผลไม้จากไทยโดยไม่ต้องมี Phytosanitary Certificate เป็นระยะเวลา ๖ เดือน และให้กรมวิชาการเกษตรจัดส่งข้อมูลเพื่อพิสูจน์การตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานผักผลไม้ส่งออกของไทย แต่ละรายการ จำนวนประมาณ ๒๐๐ รายการ เพื่อให้เวียดนามพิจารณา

๒. อย่างไรก็ตาม เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคร.) ณ กรุงเทพมหานครได้ทำหนังสือแจ้งมายังกระทรวงฯ กระทรวงเกษตรฯเวียดนาม ได้มีคำสั่งถอนประเทศไทยออกจากรายชื่อประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกสินค้าเกษตรตามรายการใน Circular No. ๑๓/๒๐๑๑ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากไทยไม่ได้ส่งผลการตรวจสอบคุณภาพสินค้าอาหารสำหรับสินค้าอาหารไทยที่มีต้นกำเนิดจากพืชของปี ๒๕๕๓ และแผนงานสำหรับปี ๒๕๕๔ ให้กระทรวงเกษตรฯเวียดนาม ภายในเวลาที่กำหนด

๓. กรมการค้าต่างประเทศ (คต.) ได้ประสานกับกรมวิชาการเกษตรและได้รับแจ้งว่ากรมวิชาการเกษตรได้ทำหนังสือพร้อมรายละเอียดผลการตรวจสอบคุณภาพสินค้าอาหารฯ ส่งให้กระทรวงเกษตรฯเวียดนามแล้ว ตามหนังสือ No. AC ๐๙๒๖/๕๐๘๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่คาดว่าความล่าช้าในการได้รับหนังสือทำให้กระทรวงเกษตรฯเวียดนามถอนชื่อไทยออกจากรายชื่อประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกสินค้าเกษตร

๔. เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ คต.ได้ทำหนังสือตอบกลับไปยังสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคร.) ณ กรุงเทพมหานคร พร้อมแนบสำเนาหนังสือที่กรมวิชาการเกษตรส่งไปยังกระทรวงเกษตรฯเวียดนาม เพื่อให้ทางสคร. ณ กรุงเทพมหานคร ติดตามความคืบหน้า ซึ่งขณะนี้ยังไม่รับแจ้งตอบกลับจากทางสคร. ณ กรุงเทพมหานคร

๕. ล่าสุด กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ประสานเป็นการภายในไปยัง สคร. ณ กรุงเทพมหานคร เพื่อสอบถามความคืบหน้า ได้รับแจ้งว่า กระทรวงเกษตรฯเวียดนามกำลังนำเรื่องเข้าที่ประชุมเพื่อพิจารณา อย่างไรก็ตาม ทางสคร. ณ กรุงเทพมหานครแจ้งว่า กรมวิชาการเกษตรต้องการหารือกับกระทรวงเกษตรฯเวียดนามเพื่อตอบประเด็นที่มีความไม่ชัดเจน เนื่องจากที่ผ่านมาเวียดนามมักจะขอข้อมูลเป็นเอกสาร ส่งผลให้การพิจารณามีความล่าช้า แต่จนถึงปัจจุบันทางฝ่ายเวียดนามก็ยังไม่ได้รับนัด

๖. ในส่วนของกรมส่งเสริมการส่งออก (สอ.) ได้ประสานไปยังสมาคมผู้ส่งออกผักและผลไม้ไทยเพื่อ สอบถามสถานการณ์การส่งออกผักและผลไม้ไทยไปยังเวียดนาม พบว่าขณะนี้ ผู้ส่งออกไทยยังไม่ได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สอ. ได้แจ้งให้ผู้ส่งออกไทยได้รับทราบปัญหาที่ไทยถูกถอนออกรายชื่อประเทศ ที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกสินค้าเกษตรตามรายการใน Circular No. ๑๓/๒๐๑๑ แล้ว เพื่อให้ผู้ส่งออกไทยเฝ้าระวัง ปัญหาที่จะเกิดขึ้น

๕. ข้อมูลเฉพาะ Intranet

๕.๑ รายชื่อเจ้าหน้าที่เศรษฐกิจสำคัญของเวียดนาม

Minister for Industry and Trade

H.E. Mr. VU HUY HOANG

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Socialist Republic of Vietnam

H.E. Mr. Ngo Duc Thang

Commercial Counselor

Mr. Nguyen Thanh Hung

สถานทูตเวียดนาม

๘๓/๑ Wireless Road, Lumpini, Pathumwan, Bangkok ๑๐๓๓๐, THAILAND

Tel: ๐- ๒๒๕๑๕๘๓๖ - ๘

Fax: ๐- ๒๒๕๑๗๒๐๓

E-mail: vnemb.th@mofa.gov.vn

๕.๒ การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. การเมืองมีเสถียรภาพ ๒. ค่าจ้างแรงงานต่ำ ๓. ทรัพยากรอุดมสมบูรณ์	๑. แรงงานขาดทักษะ ๒. ต้นทุนการลงทุนสูง โดยเฉพาะค่าเช่าสำนักงาน ๓. โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสนับสนุนยังล่าช้าและ
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. ตลาดขนาดใหญ่ ประชากร ๘๗ ล้านคน GDP ขยายตัวกว่า ๘% ๒. ธนาคารโลกจัดอันดับเวียดนามเป็นตลาดที่ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนค้าปลีกอันดับ ๔ รองจากอินเดีย รัสเซียและจีน ๓. นโยบายการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ และให้สิทธิประโยชน์นักลงทุนต่างชาติ ดังนั้น โอกาสไทยใช้เวียดนามเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะสินค้า ประเภท สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร พลาสติก อาหาร เครื่องดื่ม อุปกรณ์กีฬา จักรยาน อุปกรณ์ทางการแพทย์ บรรจุภัณฑ์ และธุรกิจบริการ โดยเฉพาะบริการค้าปลีก (อนุญาตให้ต่างชาติลงทุน ๑๐๐% นักลงทุนโดยเฉพาะ) รวมทั้งกิจการด้านซอฟต์แวร์ซึ่งได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษจากภาครัฐ	๑. นักธุรกิจต่างชาติยังไม่ได้รับสิทธิในการทำธุรกิจนำเข้าและค้าขาย ยกเว้นผู้ที่ลงทุนตั้งโรงงาน แต่สามารถตั้งสำนักงานตัวแทนโดยไม่มีรายได้ ๒. ปัญหาคอร์ปชั่น/กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๓. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร ๔. ความล่าช้าในการปฏิรูประบบการเงินการธนาคาร

ที่มา : กรมส่งเสริมการส่งออก

มกราคม ๒๕๕๕
สำนักอาเซียน
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ